

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.22/2025/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2025. évi szeptember hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a halált okozó testi sértés bűntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.122/2024/25. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlott legkorábban a büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.400 (nyolcezer-négyszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2025. évi április hó 1. napján kelt 13.B.122/2024/25. számú ítéletével terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *az ügyészség* a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, *a vádlott* enyhítésért, *védője* elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.
- [3] A *Pécsi Fellebbviteli Főügyészség* átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészség fellebbezését fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott szabadságvesztés-büntetését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is hosszabb tartamban határozza meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[4] **II.**

- [5] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [6] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mentesnek találta a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.
- [7] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető ún. abszolút-, vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott lényeges hatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárta volna.
- [8] A feltárt és rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket mérlegelési körébe vonta, azok bizonyító erejét, valóságtartamát a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ennek során – az egyes bizonyítékok terhelő és mentő vonatkozásait egyaránt figyelembe véve – meggyőző érveléssel adott számot ténymegállapításairól. Következésképpen indokolási kötelezettségének is magas színvonalon eleget tett.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vádlott cselekvőségét érintő mérlegelő tevékenységével maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelése folytán állapította meg a tényállás vádlott védekezésével ellentétes tartalmú részét. Ennek során helyesen vetette el a vádlottnak a sértetti támadás elsődlegességére vonatkozó védekezését. Kellő indokát adta annak is, hogy a vádlott és a sértett közötti szóváltás és az azt követő ökölkötés szemtanúi közül miért tanú³ tanú vallomását fogadta el a tanúl tanú által előadottakkal szemben.
- [10] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megnyugtató módon tisztázható volt az egyes sérülések keletkezési mechanizmusa, a sértett bántalmazás előtti egészségi állapota és a bántalmazás során bekövetkezett elváltozások következményei. Mindezek alapján a sértett sérülései és a halálos eredmény bekövetkezése között közvetett ok-okozati összefüggés állt fenn.
- [11] A vádlott cselekménye indította el azt a folyamatot, mely végül a sértett halálához vezetett.

- [12] Az elsőfokú bíróság az ügyben beszerzett bizonyítékokat körültekintéssel és kellő alaposággal értékelte és ütköztette, szem előtt tartva az ügy ténybeli és jogi szempontból jelentőséggel bíró mozzanatait. Részletesen, a logika szabályainak megfelelően megindokolta azt is, hogy a vádlott védekezésével szemben milyen bizonyítékokat fogadott el. Bizonyítékértékelő tevékenysége során megalapozott következtetést vont le a vádlott tettlegességben való részvételének céljára, és meggyőző indokát adta annak is, hogy a sértett esetében az elsődleges kórházi ellátás után pár nappal észlelt közvetett életveszélyes állapotot miért nem okozhatta a vádlott cselekvőségétől eltérő behatás. Mindezek alapulvételével jutott arra, hogy a vádlott az erőszakos cselekményeknek nem elszenvedője, hanem aktív részese volt, mely következtetésével a másodfokú bíróság is egyetértett.
- [13] Az elsőfokú bíróság minden szóba kerülő bizonyítékot beszerzett és megvizsgált, ezért a tényállása nem felderítetlen; minden releváns kérdésben tett ténymegállapítást, ezért az nem hiányos; valamennyi ténymegállapításának megfelelő tartalmú bizonyíték fellelhető az iratok között, ezért az nem iratellenes; illetve a megállapított tényekből sem következtetett további tényre helytelenül. Miután az indokolási kötelezettségének is eleget tett: a másodfokú bíróságnak eljárásjogi lehetősége sem volt a megállapított tényállásától eltérő tények megállapítására.

[14] **III.**

- [15] A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [16] Bár kétségtelen, hogy nem a vádlott kezdeményezte a tettlegességig fajuló szóváltást, a teljes eseménysort vizsgálva helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott szegett első ízben büntetőjogi tilalmat és valósított meg elsőként büntetőjogilag tényállásszerű magatartást.
- [17] E körben azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a sértett indulatát a vádlott provokatív megjegyzése váltotta ki.
- [18] Mindezekre tekintettel a vádlott jogos védelem címén történő felmentésének nem volt helye, melyet az elsőfokú bíróság – a jogos védelem kérdéseiről szóló 4/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra is támaszkodva – helyesen ismert fel. Miután pedig nem volt lehetőség az elsőfokú bírósággal ellentétes tényállás megállapítására sem, nem kerülhetett sor a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére sem.
- [19] A vádlott felmentését célzó fellebbezés tehát nem volt megalapozott.
- [20] A cselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.
- [21] A Btk. 8. § (1) bekezdés I. fordulata szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja cselekményének lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában. E rendelkezés helyes értelmezéséből következően a tudatos gondatlanságnak tudati és érzelmi összetevője van: egyfelől a magatartás lehetséges következményeinek előre látása (értelmi oldal), másfelől pedig az a bizakodás, hogy a káros eredmény nem következik be (akarati oldal).
- [22] Az irányadó tényállás szerint a vádlottat a sértett bántalmazása kapcsán testi épséget sértő szándék vezérelte. A sértett ennek következményeként ezzel okozati összefüggésben beálló halála vonatkozásában bűnössége azonban mindössze gondatlanság formájában volt tetten érhető (*Btk. 8. § I. fordulat*). A halálos eredmény felé vezető folyamatban ugyanis nem maradt

egyetlen olyan mozzanat sem, melyet a vádlott az uralma alatt, illetve akaratának és szándékának a hatáskörében tartott volna. Szándéka a sértett bántalmazása, számára a testi sérülés okozása tekintetében viszont kétséget kizáró módon megállapítható volt.

- [23] Helytálló ezért a cselekménynek a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetéként történő minősítése.

- [24] **IV.**

- [25] A büntetési tétel keretét és az abból következő középértéket az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg. Ehhez hasonlóan történt meg a büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló körülmények számbavétele, továbbá azok súlyának és jelentőségének a mérlegelése.
- [26] A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben helyesen értékelte enyhítő körülményként a vádlott megbánását abból a tényből következően is, hogy a több hónapos kórházi kezelés során egy esetben megpróbálta meglátogatni a sértettet és ott érdeklődött a hogyléte felől. A vádlott megbánását támasztotta alá a sértetti képviselő azon nyilatkozata is, mely szerint a sértett hozzátartozói a vádlottnak megbocsátottak és „súlyos” büntetését nem kívánták.
- [27] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával sem, hogy a vádlotti bántalmazás és a halálos eredmény közötti ok-okozati összefüggés közvetlen volt. E körben az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a keményburok alatti vérzés életveszélyes sérülés volt, amely műtéti úton történt elállítása hiányában a sértett halála bizonyosan bekövetkezett volna. A sértett halála ugyanis az adekvát orvosi ellátásnak köszönhetően nem rövid időn belül a koponyaűri vérzés okán, hanem jóval később, az elszennvedett sérülések talaján kialakult szövődmények miatt következett be. Ennek ténye pedig az ok-okozati összefüggést közvetetté tette.
- [28] A büntetlen előéletű, kifogástalan életvezetésű vádlott három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A sértetti képviselő által becsatolt sértetti nyilatkozat tartalma szerint a sértetti hozzátartozó bocsánatkérését elfogadta.
- [29] Ilyen körülmények között tehát az enyhítő körülmények nyomatéka számottevő, így helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés tartamát az irányadó büntetési tétel középértékétől jóval elmaradó, a törvényi minimumhoz közelítő tartamban állapította meg.
- [30] Ennek enyhítésére azonban a cselekmény tárgyi súlyára és az elkövetés módjára, annak gátlástalan jellegére tekintettel a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [31] A Btk. 38. § (3) bekezdése értelmében öt évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén – különös méltánylást érdemlő esetben – a bíróság az ügydöntő határozatában akként rendelkezhet, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Ennek feltételei a jelen ügyben maradéktalanul adottak voltak. A vádlottnak az elkövetett bűncselekményhez való viszonyulása, valamint személyiségének az önkéntes normakövetésre utaló jeleit a másodfokú bíróság különös méltánylást érdemlő körülményként értékelte. Ezért megállapította, hogy legkorábban a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.
- [32] Következésképpen az enyhítést célzó fellebbezések ennyiben megalapozottnak bizonyultak, míg a súlyosbításra irányuló ügyészségi fellebbezés nem vezetett eredményre.

- [33] Az egyéb rendelkezések összhangban álltak a jogszabályi előírásokkal, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [34] A vádlott a Be. 613. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

P é c s, 2025. szeptember 23.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.122/2024/25. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.22/2025/7. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. évi szeptember hó 23. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke